

Налѣтъле врани;
 Дошѣлъ ти е и кумъ Вжлчо
 Съ своята кума Лѣса, —
 За ѣдене когато е,
 Сѣки сваля феса.
 Ланатъ, кжсатъ тие гости,
 Кой колко желае;
 А за утре нито една
 Душица не хае.
 „Кжсай днеска, а за утре
 Не са грижи, брате“!
 Казва Лѣса на кумътъ си
 И гжлта комате
 Отъ викове, отъ радости
 Земя са потресе
 Въ това време България
 „Изъ мертвихъ воскресе“!

Че що си са расплакала,
 Моме черноока?
 Майка ли та люто кжлне,
 Баща ли та хока?
 „Майка ми е кротка жена
 И назе обича;
 А баща ми главата си
 За мене отсича;
 Едно само не достига,
 И сжрце ми вѣне,
 Че не мога да си найда
 Либе сироти мене